

Eelotsuse küsimus

Kas normi, mille nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, sätestab artiklis 401, tuleb tõlgendada nii, et käibemaksu ja registreerimislõivu (mida kohaldatakse Vabariigi Presidendi 26. aprilli 1986. aasta dekreeedi nr 131 artikli 40 ja tariifistiku I osa artikli 5 lõike 1 punkti a-bis alusel põhivara üürilepingute suhtes) võib kohaldada kumulatiivselt, või on see lõiv käsitatav kumuleeruva käibemaksuna?

⁽¹⁾ ELT L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Centrale Raad van Beroep (Madalmaad) 31. oktoobril 2016 –
J. Klein Schiphorst versus Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen**

(Kohtuasi C-551/16)

(2017/C 030/24)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: J. Klein Schiphorst

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 883/2004⁽¹⁾ artikli 64 lõike 1 punktis c antud õigust võib, arvestades sama määruse artiklites 63 ja 7, määruse eesmärgi ja sisu ning isikute ja töötajate vaba liikumise õigust, kasutada nii, et töötushüvitiste ekspordi perioodi pikendamise taotlus jäetakse põhimõtteliselt rahuldamata, välja arvatud juhul, kui ekspordiperioodi pikendamata jätmine konkreetse juhtumi erilistel asjaoludel – näiteks juhul, kui esineb reaalne ja tõendatud väljavaade tööd leida – ei ole Uww hinnangul põhjendatud?
2. Kui vastus on eitav: Millisel viisil peavad liikmesriigid määruse nr 883/2004 artikli 64 lõike 1 punktis c antud õigust kasutama?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kammergericht Berlin (Saksamaa) 3. novembril 2016 – Doris
Margret Lisette Mahnkopf**

(Kohtuasi C-558/16)

(2017/C 030/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Taotleja ja määruskaebuse esitaja: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Menetlusosaline: Sven Mahnkopf

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 650/2012⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et viidatud määruse kohaldamisala („pärimine“) hõlmab ka selliseid siseriikliku õiguse sätteid, mis nagu Saksa tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch, edaspidi „BGB“) § 1371 lõige 1 reguleerivad varalisi küsimusi seoses teise abikaasa seadusjärgse pärandiosa suurendamisega pärast abikaasa surma?
2. Kas juhul kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt, tuleb määruse nr 650/2012 artikli 68 punkti 1 ja artikli 67 lõiget 1 tõlgendada nii, et üleelanud abikaasa pärandiosa on lubatud märkida tervikuna Euroopa pärimistunnistusele ka juhul, kui seda suurendatakse teatava mürdosa võrra sellise varasuhteid käsitleva sätte alusel nagu on BGB § 1371 lõige 1?

Kui eeltoodud küsimusele tuleb põhimõtteliselt vastata eitavalt siis, kas erandjuhul võib sellele vastata ka jaatavalt, kui esinevad järgmised asjaolud:

- a) pärimistunnistuse ainus eesmärk on panna maksma pärijate õigusi pärandaja sellise vara suhtes, mis asub teatavas muus liikmesriigis, ja
 - b) pärimisasjas tehtud otsust (määruse nr 650/2012 artiklid 4 ja 21) ning –olenemata kohaldatavatest kollisiooninormidest – abikaasade varasuhteid käsitlevaid küsimusi tuleb hinnata sama siseriikliku õiguskorra alusel.
3. Kas juhul, kui esimesele ja teisele küsimusele vastatakse eitavalt, tuleb määruse nr 650/2012 artikli 68 punkti 1 tõlgendada nii, et Euroopa pärimistunnistusele on lubatud – küll vaid informatiivselt – märkida kogu üleelanud abikaasa pärandiosa, mida on varasuhteid käsitlevate sätete alusel suurendatud?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist (ELT L 201, lk 107).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 14. novembril 2016 – Grupo Norte Facility S.A. versus Angel Manuel Moreira Gómez

(Kohtuasi C-574/16)

(2017/C 030/26)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Grupo Norte Facility S.A.

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Angel Manuel Moreira Gómez

Eelotsuse küsimused

1. Kas tähtajalise ja tähtajatu töölepingu alusel töötajate võrdväärsuse põhimõtte tähenduses tuleb töölepingu lõppemist „objektiivsetel asjaoludel“ töötajate üldseaduse artikli 49 lõike 1 punkti c mõttes ja töölepingu lõppemist tulenevalt „objektiivsetest põhjustest“ töötajate üldseaduse artikli 52 tähenduses lugeda „sarnasteks olukordadeks“, ja kas seega kujutab neil kahel juhtumil toimuv erinev hüvitise maksmine endast tähtajalise ja tähtajatu töölepingu alusel töötajate ebavõrdset kohtlemist, mis on nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/70/EÜ⁽¹⁾, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkõkkulepet tähtajalise töö kohta, keelatud?